

Κλάψε τ' ἀθάνατο παιδί καὶ σὺ φτωχή μου λύρα,
καὶ πέταξ' ἓνα δάφνινο ἐπάνω του κλωνάρι
μὲ τόσα κρητικόπουλα ποῦ τᾶστελεν ἡ μοῖρα
νά στεφανώσουν ἄψυχο τὸ γέρικο λιοντάρι...

Κλάψε καὶ σὺ τέτοιο νεκρὸ π' ὁ Τοῦρκος ἐφοβήθη
ἀφ'οῦ τὸν κλαῖνε πλάτ σου ἀνδρειωμένα στήθη.

Τοῦρκοι χαρῆτε!... μοναχὰ ἡ Κρήτη ἄς τὸν κλάψη...
νά, τὰ κανόνια ποῦ βροντοῦν εἶνε νεκροῦ κανόνια...

Τὸ κοφτερό του πειὰ ποτὲ λεπίδι δὲν θ' ἀστράψη,
κι' ὠρφανεμένα ἔμειναν τὰ κρητικὰ μιλιόνια!

Τοῦρκοι χαρῆτε!... θάβομε τὸ γέρο καπετάνο
μὲ τὴν πλατεῖα σημαία μας στὰ πόδια του ἀπάνω!...

† ΔΗΜ. ΚΟΚΚΟΣ

ΣΤΙΓΜΑΙ ΘΥΜΗΔΙΑΣ

Ὁ Ἀγαθόπουλος γηράσας ἐπέπληττε τὸν κληρονόμον του διὰ τὰ με-
γάλα ἔξοδα τὰ ὁποῖα ἔκαμνε.

— Ἐγὼ τοῦλάχιστον, ἔλεγεν, ἄφησα κάτι τι διὰ νὰ μὲ φέρουν εἰς τὸ
νεκροταφεῖον, ἐνῶ σὺ, ἐὰν ἐξακολουθήσης τοιοῦτοτρόπως, θὰ ἀναγκα-
σθῇς νὰ ὑπάγῃς πεζός!...

Συζυγικὴ συνδιάλεξις — περασμένα μεσάνυχτα — ἐν σιδηροδρόμῳ — ἐξ
μῆνας μετὰ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος.

Ὁ Κύριος. — Εἰπέ μου, μικρὲ μου ἄγγελε, εἶσαι εὐχαριστημένος εἰς
τὴν γωνίαν σου;

Ἡ Κυρία. — Δὲν εἶμαι ἄσχημα.

Ὁ Κύριος. — Τὰ προσκέφαλα δὲν εἶνε σκληρά;

Ἡ Κυρία. — Παντάπασι.

Ὁ Κύριος. — Καὶ ἡ θυρὶς εἶνε κλεισμένη καλὰ;

Ἡ Κυρία. — Πολὺ καλὰ.

Ὁ Κύριος. — Τότε λοιπόν, ἔλα ν' ἀλλάξωμεν θέσιν!